

των μαθῶν ὅτι οἱ δανεισταί του εἶχον πωλήσει ἐν Γαλλίᾳ τὰ πατρογονικά τῆς οικογενείας του κτήματα, τὰ ἅποια εἶχεν ὑποθηκεύσει πιστεύσας εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ διατάγματός του 1810, προσεπάθησε νὰ σώσῃ ἐκ τῆς καταστροφῆς τὴν πατρικὴν τοῦλάχιστον οἰκίαν. Ἐν Πολωνίᾳ ἔγινε δημοτικώτατος καὶ ἐδέχθη τὴν θέσιν τοῦ πρώτου μηχανικοῦ τῶν μεταλλείων τῆς χώρας αὐτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ ὄρωθ' ἔνωσεν ἐπεφυλάξατο ἐαυτῷ τὴν ιδιότητά του Γάλλου πολίτου. Ὁ Girard ἴδρυσε μέγα κλωστήριον, περὶ τὸ ὅποιον ἐκτίσθη μικρὰ πόλις κληθεῖσα Γιραρδόβα, ἀνεδείχθη δὲ καὶ δι' ἄλλων ὠφελίμων ἐφευρέσεων, ἐπινοήσας μεταξὺ ἄλλων μηχανήματα πρὸς ἐκθλιψιν καὶ ἐξάτμισιν τοῦ ζωμοῦ τῶν τευτλίδων καὶ νέον ὑδραυλικὸν τροχὸν πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν καταρράκτων. Ἐτελειοποίησε πρὸς τούτοις τὴν μεταλλουργίαν τοῦ ψευδαργύρου, κατεσκεύασεν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ καταστήματος τῆς Τραπέζης ἐν Βαρσοβίᾳ καταγραφικὸν θερμομέτρον, συνέστησεν εἰς τὸ ἀπτεροσκοπεῖον καταγραφικὸν μετεωρογράφον, ἐφευρε μηχανήματα πρὸς κατασκευὴν κοπῶν (crosses) καὶ ἔτερον πρὸς τὸρνευσιν στρογγύλων σωμάτων μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας, σίγημα πρὸς θέρμανσιν τοῦ ἀέρος ἐν ταῖς ὑψηλαῖς καμίνοις, μεγάλας ἀτμομηχανὰς ἄνευ ρυθμιμέτρου, μηχανὴν λύουσαν ἐξισώσεις, μηχανὰς πρὸς διακτένισιν καὶ κλώσιν τοῦ στυπίου, δυναμόμετρον καταγραφικόν, μηχανὰς πρὸς κατασκευὴν κερμάτων, μηχανὰς πρὸς κατασκευὴν μεταλλικῶν συρμάτων.

Τῷ 1844 ὁ Girard, ὅστις εἶχε μείνει πτωχὸς, ἐπανέκαμψεν εἰς Γαλλίαν. Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν εἶχε δημοσιεύσει πονημάτιον, ἐν ᾧ διεξεδίκει τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἵπόμνημα πρὸς τὸν βασιλέα, τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὰς βουλὰς περὶ τῆς προτεραιότητος τῆς Γαλλίας ὡς πρὸς τὴν ἐφεύρεσιν τῆς λινοκλωστικῆς μηχανῆς».

«Ἀντιποιοῦμαι, ἔλεγεν, ὑπὲρ τῆς πατρίδος μου καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τὴν ἐφεύρεσιν αὐτήν, ἣν ἄπαντα τὰ κατὰ τῆς Εὐρώπης, ἐκτός τῆς Γαλλίας, ἀποδίδουσιν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ἐμέ».

Τῷ 1842 ἡ ἐπὶ τῆς ἐμφυλώσεως Ἑταιρία ἀπεφάσισε τέλος νὰ κηρύξῃ τὴν ἀλήθειαν τῷ 1844 κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις γενομένην βιομηχανικὴν ἔκθεσιν ἐθαυμάσθη ἡ ξαντικὴ μηχανὴ τοῦ Girard.

Ἄλλ' ὁ δυστυχὴς ἐφευρέτης ἦτο τότε ἐξήκοντα ἐννέα ἐτῶν γέρον, καὶ ἔζη ἐκ συντάξεως χορηγούμενης αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἐξ ὀλίγων χιλιάδων φράγκων, ἧς παρὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν ἐφευρετῶν δικὴν ἐλεημοσύνης ἔλαβεν, ἀπέθανε δὲ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ματαίως προσπαθούσαντων τῶν φίλων του νὰ δοθῇ αὐτῷ τὸ παράσημον τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς.

Τῷ 1849 ἐκηρύχθησαν ἐπίσημως τὰ δικαιώ-

ματα τοῦ Girard, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἀποθανόντος. Τῷ 1853 ἔθνηκ' ἀμοιβὴ ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ψηφισθεῖσα, ἀπενεμήθη εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ μεγάλου ἐφευρέτου. Ἄλλ' ὁποῖος ἐμπαιγμός! Ὁ Ιωσήφ de Girard, πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ Φιλίππου, ἦτο τότε ἐνενήκοντα δύο ἐτῶν καὶ ἀπέθανε τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἄλλος ἀδελφὸς του, ὁ Φρειδερίκος, εἶχεν ἀποθάνει πρὸ αὐτοῦ.

ΕΛΙΖΑ Σ. ΣΟΥΤΟΡ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Φίλη τις ἔλεγε στεναζούσα πρὸς τὴν Σοφίαν Ἄρνου ὅτι πλησιάζει πρὸς τὰ τριάντα, ἐνῶ εἶχε περισσότερα.

— Παρηγορήσου, ἀπεκρίθη ἡ εὐφυῆς καλλιτέχνης, καθ' ἑκάστην ἀπομακρύνεσαι ἀπ' αὐτά.

Ὁ Θεόδωρος Βαρρὶς^{* *} παρρησιάζετο ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν πρώτῃν παράστασιν κωμωδίας πενταπράκτου, ἣτις ἀπετύγχανε φοβερά. Οὔτε χειροκροτήματα, οὔτε ἐπιδοκιμασίαι, οὔτε τίποτε. Μετὰ τὴν δευτέραν πράξιν ὁ Βαρρὶς ἐξέρχεται τοῦ θεάτρου, καὶ διερχόμενος τὸ περιστύλιον συναντᾶται ὑπὸ φίλου τοῦ τινος.

— Ἀναχωρεῖς; τὸν ἠρώτησεν οὗτος.

— Μάλιστα.

— Διὰ τί;

— Φίλε μου, εἶπεν ἐκεῖνος, δὲν ὑπάγω ποτὲ ἔως εἰς τὸ νεκροταφεῖον.

Ἐν συναναστροφῇ^{* *} διεσκέδαζον οἱ παρρησιάζομενοι κάμνοντες ὄρισμούς.

— Τί εἶσι γυνή; ἠρωτήθη ὁ Ἀλέξανδρος Δυμάς.

— Ἡ γυνὴ εἶνε τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ ἀνδρός, διὸ καὶ οὐδέποτε ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν συμφωνία.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

^{* *} Ἐν τῇ πολιτικῇ, ὅπως καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, αἱ τρικυμῖαι διδάσκουσι τὴν φρόνησιν, ἀλλ' ἐν ταῖς τρικυμῖαις ταύταις πνίγονται χιλιάδες, πρὶν μορφωθῆ ἔξ αὐτῶν εἰς καὶ μόνος πρωατής.

^{* *} Ὁ πλούσιος ἀλλὰ φιλάργυρος εἶνε ἐπίσης πτωχὸς, ὅπως καὶ ὁ παρίας, ὅστις διατρίβει ὑπὸ τὴν σκιάν ἀνακτόρων.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εὐκόλως ἀρκεροῦνται αἱ ἐκ κηρίου κηλίδες δι' οἰνοπνεύματος ἢ δι' ὕδατος τῆς Κολωνίας, δι' οὐ βρέχομεν ἀφθόνως τὴν κηλίδα, καὶ ἀποσπῶμεν ἔπειτα τὸ κηρίον μετὰ προσοχῆς. Καθαρὸν ὕδωρ ἀρκεῖ πρὸς ἀφαίρεσιν τῆς στεαρίνης, μίγματος κηρίου καὶ λίπους, ἐξ ὧν συνίστανται συνήθως τὰ ἐν χρήσει κηρία. Ἀπομένει ὁμως ἐλαφρά τις κηλίς, ἣτις καὶ αὐτὴ ἐξαιλεῖται διὰ τῆς βενζίνης ἢ δι' ἀλκαλίου ἀραιωθέντος δι' ὕδατος.